

ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಯತ್ನಿಗಳ ದಿವ್ಯ ಕೃತಿ

“ಸ್ವಪ್ನಪದ”

ಮಂಗಳಾಚರಣ ಪದ್ಯಃ

ನೆನೆವೆ ನಾರಾಯಣನ ಪಾದವ
 ನೆನೆವೆ ನಾರಾಯಣಿಯ ಚರಣವ
 ನೆನೆವೆ ಪ್ರಾಣನ ಪದವ ಭಾರತಿ ದೇವಿಯಂಫ್ರಿಯನು
 ನೆನೆದು ಶ್ರೀ ಹಯವದನ ಸ್ವಪ್ನದೋ-
 ಶೈನಗೆ ಪೇಳಿದ ಪದವ ಲೋಕದ
 ಜನರಿಗಿದ ಸಂಗ್ರಹವ ಮಾಡುವೆನವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ॥ ೧ ॥

ಎನ್ನ ಸೇವೆಯ ಬೇಸರದೆ ದಿನ-
 ದಿನ್ನ ಮಾಡುವ ಮನುಜರಿಗೆ ಪ್ರ
 ಸನ್ನನಾಹೆ ಕೃಪಾಳು ಎಂಬುದು ಎನಗೆ ಬಲುಬಿರುದು
 ಮನ್ನದಲಿ ಬೇಸತ್ತು ಕೊಂಡರೆ
 ಮಣ್ಣ ಹೊಯಿಸದೆ ಮಾಣಿನದರಿಂ-
 ದುನ್ನತೋನ್ನತ ಪೂಜಿಗಳನನುದಿನ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರು ॥ ೨ ॥

ಕೇಳು ಮಾನವ ನಾನು ಭಕ್ತರು
 ಪೇಳಿದಂದದಿ ನಡೆವನವರನು
 ಲಾಲಿಸುತ ಪಾಲಿಸುವೆ ಬಿಡನೆಂಬುದು ನಿದಾನೆವಿದು
 ಅಲಸವ ಮಾಡಿದರೆ ಕೇಳಿನು
 ಕಾಲಕಾಲದೋಳಿನ್ನ ಪೂಜೆಯ
 ಮೇಲುಮೇಲೆಂದೆನಿಸಿ ನೆರೆಕೊಂಡಾಡಿ ಕುಣಿದಾಡು ॥ ೩ ॥

ದೀನ ಮಾನವ ಕೇಳು ಭಕ್ತರ-
 ಧೀನ ನೆಂಬುದು ತಪ್ಪದವರಿ-
 ನ್ನೇನುಮಾದಿದರದನು ಕೃಗೋಂಬೆನು ಸರಾಗದಲಿ
 ಹಾನಿ ಪಡಿಸುವೆನೆನೊಳಿಗುದಾ-
 ಸೀನವನು ಮಾಡದೆಲೆ ನೀ ನೆರೆ-
 ಜಾಣಾಗಿರು ಮರಯದೆನ್ನನುದಿನದಿ ನೆನೆಯುತ್ತಿರು ॥ ೪ ॥

ಮಿಕ್ಕ ದೇವರ ತೆರೆದಿ ನಾ ಮೊರೆ
ಹೊಕ್ಕುವರ ಬಿಡೆನೆನ್ನ ಕರುಣಕ-
ಟಾಕ್ಕುವೀಕ್ಕುಣ ಖಿಳರ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಜನರ ರಕ್ಷಿಸುವುದು
ಸೊಕ್ಕಿನಡೆಯ ವಿಪತ್ತನಾಗಲೆ
ತಕ್ಕುದನು ತೋರಿಸುವೆ ನೀನೇ
ದಿಕ್ಕು ದೆಶೆಯಂದೆನ್ನ ನಂಬಲುಪೇಕ್ಕು ಮಾಡೆನೆಲ್ಲೆ ॥ ೫ ॥

ಅಂಜ ಬೇಡಲೆ ಮನುಜ ನಾ ಜಡ
ಕುಂಜರನ ಕಾಯ್ದುವನು ಪರರಿಗೆ
ಸಂಚೆಯನು ತೋರಿಸಿ ಧನಂಜಯನಸುವ ಪೊರೆದವನು
ಕುಂಜಲೋಚನೆ ಕರೆಯೆ ವಸ್ತುದ್ದ
ಮಂಜಗಳ ಕೊಟ್ಟುವಳ ಸಲಹಿದೆ
ನಂಜು ಗೊರಳನ ರಿಪುವ ಕುಂದಿಸಿದನುವ ಕೇಳುರಿಯ ॥ ೬ ॥

ಜಲಧಿಯೋಳಗಾಳಿದೆನು ಬ್ರಹ್ಮಗೆ
ಕಲಿಸಿದೆನು ಶ್ರುತಿತತಿಯ ನೀರೋಳಿ
ಮುಲುಗಿದದ್ವಿಯನೆತ್ತಿಕೊಟ್ಟೆನು ಸುರರ ಸುಧೀಗಾಗಿ
ಇಳಯ ವೈರಿಯ ಕೊಂಡೆ ಪಿತನಿಂ-
ದಳಿವ ಶಿಶುವನೆ ಪೊರೆದೆ ಬಳಿಕಲಿ
ಬಲಿಯ ಬೇಡಿದೆ ರಾಯರನು ತಲೆ ಕೆಳಗು ಮಾಡಿದೆನು ॥ ೭ ॥

ಅಂಬುಧಿಯ ನಂಬಿನಲ್ಲಿ ಎಸೆದನು
ಕುಂಭಿಣಿಯ ಕಂಬನಿಯ ತೋಡಿದು ಶ್ರಿ-
ಯಂಬಕನ ಹಿತಾಗ ಶ್ರಿಪುರರ ವಧುಗಳನು ಕೆಡಿಸಿ
ಇಂಬು ಗೊಡದಲೆ ಕಲಿಯ ಧಮುಕ-
ದಂಬವನು ತುಂಡಿಸಿದನೆನಗೆಣೆ
ಎಂಬ ದೇವನ ದಾವನದಾವನ್ನೆ ಈರೇಳು ಲೋಕದಲಿ ॥ ೮ ॥

ಎನ್ನ ಚರಣೋದಕವ ಶಿವ ಪಾ-
ವನ್ನ ವೇನುತಾದರದಿ ಧರಿಸಿದ-
ನೆನ್ನ ಕರುಣಾಬಲದಲಾವಿಧಿ ವೇದ ಓದಿದನು
ಎನ್ನರಸಿ ರಮೆ ಸಕಲಗುಣಸಂ-

ಪನ್ನ ಸುರಮುನಿಮಾನ್ಯ ಶ್ರುತಿತತಿ-
ಗಣ್ಯನೆನುತಲಿ ಮನದಿ ಮನ್ಮಿಸಿ ಮನ್ನ ವರಿಸಿದಳು ॥ ೯ ॥

ಎನ್ನ ವೈಕುಂಟಾವಲೋಕನ
ಜನ್ಮರಿಗೆ ಭವ ಬಂಧವೋಚನ-
ವೇನ್ನ ನಾಮಸ್ಯರಣೆ ಪಾಪಟವಿಗೆ ಕಾಳಿ ಚ್ಚ
ಇನ್ನು ನೀನನ್ನರನು ಬೀಳೊಂಡು-
ಚ್ಚೆನ್ನ ಚರಣ ದೊಳಿಟ್ಟು ಮನವನು
ಫನ್ನ ಭಕುತಿಯ ಮಾಡು ಸುಕೃತವ ಕೂಡುನಲಿದಾಡು ॥ ೧೦ ॥ (ಮಾರ್ಗಿಕಲ್ಯಾಣಿ)

ಸ್ವಾನ ದಾನ ಧ್ಯಾನ ಗಳನನು-
ಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಳ್ಯದ ದರಿಂ-
ದೇನು ಹಾನಿಯು ನಿನಗೆ ಬಾರದು ಎನ್ನ ಕರುಣದಲಿ
ದೀನ ತನುವನು ಪೋರಯಿದಿರು ಬಲು
ಹೀನ ಜನರೋಡನಾಡದಿರು ಸು-
ಜ್ಞನಿಗಳನನುಸರಿಸಿ ಎನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಕೇಳು ॥ ೧೧ ॥

ನೋಡು ಮಣಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲೆಡೆ-
ಯಾಡು ಕೀರ್ತಿಯ ಪಾಡು ಭಕುತಿಯ
ಕೂಡು ದುರಿತಂಗಳನು ತರಿದೀಡ್ಯಾಡು ದಿನದಿನದಿ
ಮಾಡು ಮಾಡೆನ್ನಂಜ್ಞಿ ಪೂಜೆಯ
ಬೇಡು ಮೇಲಣ ಮುಕುತಿಪಥವನು
ನೀಡು ಸಂತತ ವೇನ್ನ ಸುಕತಾಮೃತವ ಸುಜನರಿಗೆ ॥ ೧೨ ॥

ಗಾನರಸದಿಂ ಕೂಡಿ ಎನ್ನ ಮ-
ಹಾನುಭಾವವ ತುತಿಸಲೀಭವ-
ಕಾನನಕ್ಕೆ ಕೃಶಾನು ದುರಿತತಮಿಶ್ರ ಕಿದು ಭಾನು
ವಾನು ನನ್ನದಿದೆಂಬ ಮನದಭಿ-
ಮಾನವನು ಬಿಡು ಕಂಡ ಕಂಡರ
ನೀನು ಯಾಚಿಸಿ ದುಖಿ: ಸಾಗರ ದೊಳಗೆ ಮುಳುಗದಿರು ॥ ೧೩ ॥

ದೇವರೆಲ್ಲರು ಎನ್ನ ದಾಸರು

ಶ್ರೀ ವಧುವೆ ಎನ್ನರಸಿ ಜಗದಲ
ಚೀವರಾಶಿಯ ನಾನೆ ಮಟ್ಟಿಸಿ ಮಗುಳೆ ರಕ್ಷಿಪೆನು
ಲಾವಕರ ಕೊಲೆಸಿವೆನು ನರಕವ-
ನಿಂದ ಸ್ವಗಣವನಿತ್ತ ಸುಜನರ
ಕಾವನಿದು ವೇದಾಂತ ಸಿಧಾಂತ ರಹಸ್ಯ ಕಣ ॥ ೧೪ ॥

ಏಶ ಸರ್ವಂ ಎನ್ನದೆ ನಿ-
ದೊಡೀಶ ಮಂಡೊಕೋಪನಿಶತಿ-
ನೈಷ ಭೂತಾಧಿಪತಿ ಎನ್ನದೆ ಕಾಣ್ಣರುಪನಿಶತು
ಏಶಸರ್ವೇಶಾನ ನೆನದೆ ವಿ-
ಲಾಸದಿಂ ಖಗ್ಗೇದ ಹೊದಲಾ-
ಗೀಸಮಸ್ತವು ಜನ್ಯವೆನಿಸವು ಖಷಿಮುಖೋದ್ಗತವು ॥ ೧೫ ॥

ಅಗ್ನಿ ದೇವರೋಳಧಮ ಮಿಕ್ಕ ಸು-
ರಗಣಳೆ ಮಧ್ಯಮರು ಸಲೆ ಸ-
ರ್ವಜ್ಞಾ ವಿಷ್ಣುವೆ ಪರನು ಎಂಬೀ ವೇದಬ್ರಾಹ್ಮಣವೇ
ಬಗ್ಗಿಸಿತು ಕುಜನರ ಶಿರಂಗಳ
ಸುಗ್ರಿಯನಿಸಿತು ಜ್ಞಾನ ಸಂಯಪ-
ವಗಡವೀವನು ನಾನು ನನಗಿಂಡಿಯಾರು ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೧೬ ॥

ಧ್ವನಿಪಣಿ ಶ್ರುತಿ ಗಳೆಂಬೀ
ಶ್ರೀಶ ನೆಂದೊಬ್ಬಗೆಯ ಖಿಗ ನಾ-
ನಾ ಶರೀರ ದೊಳಿದ್ದ ಕ್ಷೇಶವನುಣದೆ ಇಹಿದು ಗಡ
ಕ್ಷೇಶವೀ ಎರಡೆನೆಯ ಜೀವ ಏ-
ಗೇಶನಾಘ್ಯೇಯಲಿದ್ದ ತಾನೇ
ದೇಶ ದೇಶ ದೊಳುಣು ತಿಹುದು ಪೇಳುವದ ನೆರೆನಂಬು ॥ ೧೭ ॥

ಇಂತು ಶ್ರುತಿಗಳು ಕೆಲ ಕೆಲವು ಶ್ರೀ-
ಕಾಂತ ಚಿಂತಾ ದೂರನೆನುತ್ತಿವೆ
ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿಹ ಜೀವರ ಗನಗಳದು ಬೇರೆ
ಎಂತಿವೆಕೊ ನೀವೆಲ್ಲ ನೋಡಿರೊ
ಕಂತುಪಿತ ವಿಲರಟ್ಟಿ ಭಜಕರ

ಸಂತವಿಸುವ ಸ್ವಾಮಿ ಎನುತ್ತಿವೆ ಕೆಲವು ವೇದಗಳು ॥ ೧೮ ॥

ಹಿಂದೆ ನಾನೆ ಪ್ರಾಣನೆಂದ ಸು-
ರೆಂದ್ರನಾಶಯ ವ್ಯಾಸ ತತ್ಸಂ-
ಬಂಧ ಬಾಹುಳ್ಯದಲಿ ನಾನೇ ಪ್ರಾಣನೆಂದೆನಿಸಿ
ಎಂದು ತೋರನೆ ಬಲ್ಲ ಬುಧರದ-
ರಿಂದ ನಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬಿ
ವೃಂದದುಕ್ತ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಂಬಂಧ ದಿಂದಲೇನಬೇಕು ॥ ೧೯ ॥

ಇವನೆ ನಾನೆಂದರಸು ಸಚಿವನ
ನೆವದಿ ಸುಡಿದರೆ ಬಲ್ಲ ಗ್ರಾಮದ-
ಲವರು ಕೂಟದಿ ಕಂಡು ರಾಯನ ಸಚಿವನೆನ್ನವರೆ
ದಿವಿಜ ದನುಜರು ಕೂಡ್ಲಾಸಿಂ-
ಧುವನು ಕಡೆವುದಕೆನಲು ಕೋವಿದ-
ರವನಿಯಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಚನಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಿಸಿ ಮರುಳಹರೆ ॥ ೨೦ ॥

ಚೊಮ್ಮೆ ಹೆಮ್ಮೆಗ ರುದ್ರ ವೊಮ್ಮೆಗ
ಸುಮ್ಮನಸರಿಗೆ ಸುಧೆಯ ನೂಡಿಸೆ
ದುಮಂಮಂಯ ಕಾಲಾಖ್ಯ ಚಕ್ರವ ನಾನೆ ನಡೆಸುವೆನು
ಅಮ್ಮೇಶಗೆ ಭಾಗ್ಯವಿತ್ತವ
ನಮ್ಮರವ ಕಿತ್ತರಲು ದಿವಿಜರ
ಹೆಮ್ಮೆಗಳ ನಾನೋವಣನೇ ಹಾಬ್ಜೆಟ್ಟಿದನೊ ಮನುಜೆ ॥ ೨೧ ॥

ನೋಡು ರಾಮನ ಸೇವೆಗಮರರು
ಕೋಡಗಡ ತನುವಾಂತು ಗಿರಿಗಳ
ಕೋಡುಗಲ್ಲಳ ಕಿತ್ತು ತಲೆಯಲಿ ಹೊತ್ತು ಮನವಿತ್ತು
ನಾಡರಿಯಿ ಜಲನಿಧಿಗೆ ಸೇತುವೆ
ಮಾಡಿ ಮಧ್ಯಟರೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಿರೆ
ಮೂಡನಾಗಿರಬೇಡ ನಾನೇ ಸಕಲ ಸುರರೋಡೆಯ ॥ ೨೨ ॥

ನಾನಾ ದುಖಿಃ ನಿಧಾನಿಸಲು ಸಲೆ
ದೀನ ಜೀವನು ದುಃಖ ಭರಿತನು

ನೀನೆ ನೋಡು ಧನಾದಿಹಾನಿಯಲಳುವ ಜೀವರನು
ಎನನೆಂಬೆನು ರೋಗರುಚಿನದಿ
ಮಾನವಗೆ ಬರುತ್ತಿಪ್ಪು ನೋವನು
ಸ್ವಾನುಭವದಲಿ ಸಿದ್ಧ ಕಂಡದನುಸುರೆ ಬಲ್ಲವರು || ೨೫ ||

ನಾನು ನನ್ನರು ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ
ದಾನವರ ಮದಿಕಸುವೆ ಜೀವರಿ-
ನಾನು ಶಕ್ತಿಯ ಕೊಟ್ಟರುಂಟಿಲ್ಲದೊಡೆ ಜಡಕೆಸಮ
ಕಾಣು ಕುಂಟನ ಕಾಣು ಕಿವೃಡನ
ಕಾಣು ಕಾಣನ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ
ಹಿನವಾದಂಗಗಳ ಭಂಗವೇನಕೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ || ೨೬ ||

ನಾನು ಸದ್ಗುಣ ಪೂಣಣ ವಂದ್ಯನು
ಹಿನಗುಣದಿಂ ಜೀವನಿಪ್ಪನು
ನಾನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ರಮಣ ಜೀವನು ಶತದರಿದ್ರನೆಲ್ಪೆ
ನಾನು ಸುರಮುನಿ ಸೇವ್ಯ ಚರಣನು
ಕಾಣು ಜೀವನಿರಂಭಿಕರಣನು
ನಾನು ಸಾವಿಲ್ಲದನು ಜೀವನ ಮುತ್ತೆ ಕೊಲ್ಲುವುದೆಲ್ಪೆ || ೨೭ ||

ನಾನು ಸುಜ್ಞನು ಜೀವನಜ್ಞನು
ನಾನು ಮುಕ್ತನು ಜೀವ ಬದ್ದನು
ನಾನು ಹಾತಕ ಹಿನ ಜೀವನು ಪಾಪ ಭರಿತನೆಲ್ಪೆ
ನಾನು ಜನ್ಮ ವಿದೂರ ನಾನಾ
ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸುತ್ತಿಹ ಜೀವನು
ಮಾಣು ಭಲವನು ನನ್ನ ಜನಕನ ಹೆಸರ ಹೇಳಿನ್ನು || ೨೮ ||

ದೇವಕಿಯ ಬಸುರಿನಲ್ಲಿ ನಾನೆ
ದೇವ ಕಾರ್ಯಕೆ ಬಂದ ಬಗೆಯನು
ಭಾವಕೋವಿದರೆಲ್ಲ ತತ್ತನ್ನೂಲರೂಪವನು
ಜೀವರಿಗೆ ಚೊಧಿಸರೆ ಮುತ್ತುವ
ಕಾವ ವೈಕುಂಟ್ಟದಲಿ ಇದ್ದಾ
ಶ್ರೀವಶ್ನವನು ನೋಡು ಪೊಟ್ಟೀಯ ಬಿಟ್ಟು ಪೊರೆಪೋಂಟೆ || ೨೯ ||

ಹಿಂದೆ ಜಗವನು ನನ್ನ ಬಸುರಲಿ
ನಂದಗೋಪನ ರಾಣಿ ಕಾಣಳೆ
ಚಂದದೆನ್ನಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪವ ಪಾಥ ಕಾಣನೆಲೆ
ಮಂದಮತಿಯೆ ನಿಧಾನಿಸುತ್ತಿರೆ
ಅಂದವೆನ್ನರು ದೇಹವಳಿದರೆ
ಬಂದುದೆಲ್ಲ ಚರಾಚರಂಗಳಿಗಂದೆ ನಿಬಂಧ ॥ ೨೫ ॥

ಮಂದ ಮಾನವ ಶ್ರೀನೃಸಿಂಹಗೆ
ತಂದೆಯಾವನು ತಾಯಿ ಯಾವಳು
ಮಂದರವ ಧರಿಸುವರೆ ಕೂಮಣ ಪೆತ್ತುವರು ಯಾರು
ಹಿಂದೆ ಬೊಡ್ಡನ ಪ್ರಳಯ ಜಲದಿಯೋ-
ಳೋಂದೆ ವಟ ಪತ್ರದಲಿ ಮಲಗಿದ
ಇಂದಿರಾಪತಿಯೆನಿಪ ನಾನಿತ್ಯದೊಳು ನಿತ್ಯನೆಲ್ಲೆ ॥ ೨೬ ॥

ಇಂತನಂತ ವಿರುದ್ಧ ಧರುತ್ತ
ಖಾಂತ ಜೀವರಿಗೈಕ್ಕೆ ವೆಂತಿದು
ಬ್ರಾಂತಿ ಸಂತತ ತ್ಯಜಿಸದಿರಲು ಪ್ರಕಾಶ ತಮವಹುದೆ
ಸಂತರಿಂದ ನಿರಂತರದ ವೆ-
ದಾಂತ ಶ್ರವಣವ ಮಾಡಿ ನೀ ದು-
ಭ್ರಾಂತಿ ಗೋಳಗಾಗದೆಲೆ ಎನ್ನರು ಗುಣವ ನೆನೆಯುತ್ತಿರು ॥ ೨೭ ॥

ಹುಂಭದಭ್ಯವು ಪಾಧಿಯಿದ್ದರು
ಸ್ತುಂಭಿಸುವುದೆ ಸುತ್ತು ಪಾತ್ರೀಯೆ
ಇಂಬುವಡೆದಿರೆ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಜಿತ್ತಿಗೆ ಹಾನಿಸಲ್ಪಡೆಲ್ಲೆ
ಅಂಬರಾಗ್ರದ್ ಸ್ವಗಂಧಲಿ ನೀ-
ನುಂಬ ಸುಖಿಗಳನೆಂತು ಮಾನವ
ಹುಂಭಿ ಪಾಕಕ್ಷಿಳಿದು ಯಾತನೆಯಂತೆ ಕೈಗೊಂಬೆ ॥ ೨೮ ॥

ಎಲ್ಲ ಪೋಪುದು ದೇಹ ಮ-
ತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿಹ ಚಿತ್ತ ಜೀವವಿ
ದಲ್ಲವಲ್ಲವಲಕ್ಷಣದ ಮುತ್ಯಗಳು ಬಹುದಾಗಿ
ಇಲ್ಲ ಜಡದೇಹಕೆ ನಡತೆ ತಾ-

ನಲ್ಲಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಚಿತ್ತ ನಡೆಯದೆ
ಸಲ್ಲದಲೇ ಈ ಧರ್ಮ ಬೋಷ್ಯಗೆ ಶಕ್ತಿಯೆಂಬ ಗುಣ ॥ ೨೭ ॥

ಮಾಯೆ ಯಿಂತೆಂಬುವೀ ದು-
ಮಾರ್ಗ ತಾ ಜಡವಾದಕಾರಣ
ಪೋಯಿತನ್ನ ಉಪಾಯದಲ್ಲಿ ಮತವೆಂತು ನಿಲಿಸುವೆ ನೀ
ತಾಯಿ ಪೊಟ್ಟಿಯ ಪೊಕ್ಕರಯು ನುಡಿ
ವಾಯೆತವನರಿತವರು ನಿನ್ನನ್ನು
ಬಾಯಬರೇಯೀವರು ನಿಧಾನಿಸೆ ವಾಯುಮತವೆ ಮತ ॥ ೨೮ ॥

ಒಂದು ಚಿತ್ತಿಂದುದಯಿಸಿತು ಮ-
ತೊಂದು ಚಿತ್ತ ಸ್ವಸ್ಥಾನದಿಂದಲೇ
ಒಂದು ಭೋಜನ ಜಪತಪ ಧ್ಯಾನಗಳ ಮಾಡಿತೆಲ್ಪು
ನಿಂದ್ಯ ದೇಹೋ ಪಾಧಿ ಈ ಸಂ
ಬಂಧಿಸಲು ಬೇರೆಂದು ನುಡಿವೀ
ಮಂದನುಕ್ತಯು ವ್ಯಘಟ ಪೋಯಿತು ಅಕ್ಷತ ಬಂಧನವೆ ॥ ೨೯ ॥

ಒಂದು ದೇಹದಲೊಂದು ಚಿತ್ತಂ-
ಬಂಧವಲ್ಲದೆ ದೇಶ ದೇಶದ
ಪೊಂದಿಕೊಂಡಿಹ ಚಿತ್ತದೊಂದೇ ಜೀವನೆಂಬುವಗೆ
ಮಂದ ಮರಣದಪಾಯ ವೆಂಬುದು
ಒಂದು ಹೋಯಿತು ಈ ವಿಯೋಗವ
ದೊಂದು ದೇಹಕೆ ಬಹುದು ಚಿತ್ತೇ ವ್ಯಾಪ್ತವೆಂಬುವಗೆ ॥ ೩೦ ॥

ಚೀವ ಭೇದ ವನಾದಿಯೆಂಬುದ-
ದಾವ ಬಗೆಯಲಿ ಬೋಷ್ಯ ತಾನೇ
ಚೀವ ಭಾವವ ನೈದಿತೆಂಬೀ ನಿನ್ನ ವೋಹಕವ
ತೀವೆ ನಡೆಸಿದೆ ಬೋಷ್ಯದಂಗಕೆ
ನೋವ ಕೊಡುವಿದಿಂದಿಯವ ಕೂಡಿಸಿ
ಚೀವರಾಶಿಗೆ ತೆಗೆವದೆಂತೋ ನಿರ್ವಿಕಾರವೆಲೆ ॥ ೩೧ ॥

ಇಂತು ದುರುತ ಚೀಣ ಕಂತೆಯು

ತಂತುವಾಯ್ತು ಮಹಂತರಿರಲ
 ನಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಯ ಸೋಡಿ ನಿಲ್ಲದ ಭ್ರಾಂತಿಗೊಲಿಸಿತೆಲೈ
 ಹನ್ನನಿವನೆಂತಾದರಾ ವೇ-
 ದಾನ್ನ ಮುಸಿಪಂಥಗಳನೆಲ್ಲ ಸ-
 ಭಾರತರದಲಿನ್ನಾವ ಬಗೆಯಲಿ ನಿಂತು ನಿಲಿಸುವನು || ೧೨ ||

ಮುಕ್ತೇಂಬುದು ಮತ್ತೇರಿಗೇ ಎ-
 ನ್ನಾಧಿಯ ಸ್ಥಾನಗಳು ಭಕ್ತಿಯ
 ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಹತ್ತಿ ಮೃತ್ಯುವನೊತ್ತಿ ಮತ್ತುದದ
 ಹತ್ತಿಲೇ ಸುಖಿಸುವುದು ಬ್ರಹ್ಮರಿ-
 ಗತ್ತ ಬೇದವನಿತ್ತ ಮೃತ್ಯುನು
 ವ್ಯಧ ಪೊಕ್ಕಳಿಸಿದರೆ ನಾನು ಪ್ರಮತ್ತನಲ್ಲ ವೇಲೆ || ೧೩ ||

ಮಧ್ಯೇ ಮೃತ್ಯುವ್ಯಾಂತ ಭೀತೆಂ-
 ಬುಕ್ತಿಯಧವ ಸೋದು ಮತ್ತುದು
 ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಕೈವಲ್ಯ ಗಡ ಮೃತ್ಯುವಿಗೆ ಶತ್ರು ಗಡ
 ಮತ್ತು ಮರುಳಾಗದಿರು ನಾ ಸ-
 ಪೋಣಿಧಮನು ಭೃಗು ಮೆಟ್ಟಿದರೆ ಆ-
 ನುತ್ತಮೋತ್ತಮ ದಕ್ಷನಾಗಿಯಿ ತಾಳಿಕೊಂಡೆನೆಲೈ || ೧೪ ||

ಎಲ್ಲವಿಲ್ಲೆಂಬುವಗೆ ನುಡಿವುದ-
 ಶಲ್ಲ ನಾಲಿಗೆ ಕೇಳ್ಣ ಕಣಂಗ-
 ಇಲ್ಲ ಪೇಳಾಯಚಾಯರಿಲ್ಲ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲವೆಲೆ
 ಕಲ್ಲ ಕಂಭವ ಪೋಲ್ಪ ನಿನ್ನನು
 ಬಲ್ಲವರು ಬಲ್ಲಿದವರೊಳಪ್ಪತಿ
 ಮಲ್ಲರೆನ್ನಾಳಗಳು ಸೋಲಿಸಿಜಳ್ಳ ಮಾಡುವರು || ೧೫ ||

ಶಗಲುಂಟಿನೊಂದು ಕಾಲದಿ
 ಪೋಗುವುದು ಜಗವೆಂಬ ನುಡಿ ಎನ-
 ಗಾಗದೈ ತ್ರೈಕಾಲಿಕ ಪ್ರಧಿಷ್ಠಿತವೆಂಬುವಗೆ
 ಆಗಮವನರಿಯದವನೆನ್ನತ
 ಬೀಗವನು ಬಾಯ್ಗಿ ನಿನ್ನನು

ಪೋಗಿನುತ ಪೊರೆಗಟ್ಟುವರೆಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಕಿಂಕರರು || ೪೮ ||

ಇಷ್ಟ ದೇವರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮನ-
ಮುಟ್ಟಿ ನನ್ನನೆ ಭಜಿಸು ದಿವಿಜರು
ಶಿಷ್ಟ ಜನರಿಗೆ ಗುರುಗಳೆಂದವರಂಫ್ರಿಗಭಿನಮಿಸು
ನಷ್ಟವಾಗದ ವೋಲು ನಿನ್ನನು
ಫಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೇ ರಕ್ಷಿಸುವೆ ನಾ
ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಹೆನು ಮುಕ್ತಿಯ ಕೊಟ್ಟಿಸಲಹುವೆನು || ೪೯ ||

ಎನ್ನ ಗುಣಗಳ ಪೊಗಳುತ್ತಿರುವೀ
ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞರ ಮತವೇ ಸುಮತ ಪ್ರ-
ಸನ್ನಸುಧೆಸಮ ಭವವಿಮುಕ್ತಿಯ ಪಥವೇಸತ್ತಾರವು
ಅನ್ಯ ಮತಗಳ ಜರಿದು ಈ ಸಂ
ಪನ್ನಮರುತನ ಮತವ ಮನದಲಿ
ಮನ್ನಸುತ ಮನವನವನು ಮಾಳ್ಳರನಿನ್ನ ಸಲಹುವೆನು || ೫೦ ||

ಖಾದಿರಜಗೆ ದೇವಕಲಿಸಿದ
ಮಾಧವನ ಗುಣ ಮಾಲೆಯನು ಬರೆ-
ದೋದಿಪರಿಸುವ ಮಾನವರಿಗೆ ವಿಮುಕ್ತಿ ಪಥವಹುದು
ವಾದಶಕ್ತಿಯನಿತ್ತ ತನ್ನಯ
ಪಾದಪದ್ಮದ ನೆನಹನೀವ ಮ-
ಹಾದಯಾಂಬುನಿಧಿ ಹಯವದನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಲಹಾವನು || ೫೧ ||

ಇಂತು ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆಯಲಿ ಮಾ-
ಕಾಂತ ಕರುಣಾವಂತನತಿಬಲ-
ವಂತ ಸರ್ವ ಮಹಂತ ಮಹಿಮಾದುರಂತ ಸ್ವಜಜನ
ಶಾಂತ ಶ್ರೀಗುರುವಾದಿರಾಜಗೆ
ನಿಂತು ಪೇಳಿದ ಪದಗಳಿನಲಿದ
ನಂತರಂಗದಲೋರೆದ ಸಿರಿಹಂಯವದನ ಕೃಪೆಯಾಂತು || ೫೨ ||

"ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪರಣಮಸ್ತ"